

català castellano

culturaioci.com

Portada elDebat.cat Economia digital Cercador

Dimecres, 24 de febrer de 2010 18:32



[més serveis per als ajuntaments
més benestar per a la ciutadania]

23/02/2010 14:12

ENTREVISTA * Daniel Cros, cançó d'autor amb ritmes caribenys (25-27 febrer, Círcol Maldà)

"Cuba és una escudella de músiques de tot el món"

Text: David Vilar

Foto: Web Daniel Cros

Daniel Cros representa molt bé el perfil del músic actual. Escriu la lletra i la música de les seves cançons, les canta, les interpreta al piano, les enregistra al seu propi estudi, Rosazul, dissenya la imatge dels seus treballs i els edita amb el seu propi segell. Llicenciat en Geografia i Història i amb una sòlida formació musical forjada a Cuba i als Estats Units, el barceloní Daniel Cros va començar de ben jove com a guitarrista del mític grup mod Brighton 64 i va evolucionar, posteriorment i en solitari, cap als ritmes llatins, la improvisació jazzística i la cançó d'autor. Ara presentarà al Círcol Maldà de Barcelona, durant tres dies seguits (del dijous 25 al dissabte 27 de febrer), 'Las vueltas que da la vida', un recopilatori amb les seves millors cançons tot envoltat de músics cubans i la seva tendresa caribenya.



Què en recordes d'aquella primera etapa als Brighton 64?

Jo era molt jove i tot era molt incipient. De fet, assajàvem i de seguida ja teníem un bolo. I no hi havia estructura en el món de la música com la coneixem avui en dia, no hi havia programació musical continuada. Tot era molt improvisat. Tens 17 anys, ho vius d'una manera intensa i realment estàvem en el 'candelero', perquè tampoc hi havia tants grups a Barcelona. Recordo tocant al Magic, al Rock-ola de Madrid, a l'Àngel Casas (Musical Express, TVE-2)... Jo encara no havia entrat a la universitat i em trobava fent unes coses que ni havia somiat. Vaig descobrir molt sobre la marxa...

Eres mod?

Era l'estètica del grup, jo era més punk. Jo era dels The Clash i més radical. Portàvem jaqueta i corbata, però jo disfrutava amb els Clash... Vaig tenir després una vespa, però perquè m'agradava... però m'agradaven molt The Who, The Jam...

I com s'arriba de fer música mod, o tenir un gust punk, a fer boleros?

I abans, jo venia de Bob Dylan, de Leonard Cohen... Anava a un cole de pijos, però era un hippy amb esclips i amb actitud contracultural... Tot té a veure. El fet de continuar avui dia fent música i per tenir una productora de música has de ser una mica punk i inconformista, perquè costa d'anar contracorrent i lluitar tant de temps. I en aquest sentit, no he perdut ni força ni il·lusió.

Vas fer un viatge a Cuba que va suposar un punt d'inflexió...

Tot va començar amb un seminari de percussió, de música cubana que va organitzar el Taller de Músics que impartia Guillermo Alonso, un cubà afincat a Califòrnia que va venir de gira per Espanya i va fer aquest curs entre músics que estàvem estudiant jazz. Va ser molt intens perquè va durar dos dies, fèiem combo -tocar tots junts- i ell em va ensenyar a 'tumar', quan jo estava més acostumat a la improvisació tipus jazz. I allò em va impactar, vaig començar a investigar i llegir partitures, a aprendre'n. I poc després vaig fer un viatge a L'Havana per estudiar percussió, a la recerca de les arrels de la música afrocubana, perquè Cuba és una escudella de totes les músiques que vénen d'Àfrica, d'Europa, d'Amèrica, de tot arreu. I bàsicament són tres ritmes: el yambú, la columbia i el guaguancó, que són ritmes molt bàsics i es toquen amb una sola clau i una conga. La gent també els toca amb graelles, ara les toca amb el que té a mà... I vaig començar a incorporar aquests ritmes a cançons meves, sempre respectant el ritme original.

A més de la música, la personalitat dels cubans també marca...

Jo parlo de fa 10 anys, i em va impactar perquè estaven molt malament. Els músics allà es guanyen la vida donant classes als 'guiris', o malvivint... Jo anava amb un altre músic que l'anava invitant a 'roncitos' per aquí per allà i ell, a canvi, m'explicava coses i em portava a llocs. Això sempre t'enriqueix. Aquesta manera de ser tan alegre, amb valors humans... Aquí, amb el capitalisme, i la pressió econòmica, la humanitat es perd.

Com viuen a Barcelona, a casa nostra, els músics cubans que van decidir marxar de l'illa?

LES NOTÍCIES MÉS LLEGIDES

- 1 Unes fotografies picants provoquen la retirad...
- 2 "Quan em plantegen si canto en català o en va...
- 3 Una esmena de CiU a la Llei de l'Audiov...
- 4 Mor la locutora de ràdio Odette Pinto
- 5 El cap dels GRAF repta el Parlament a autorit...
- 6 Les majors busquen el suport del govern espan...
- 7 John Cobra es fica en un merder a la gala d'E...
- 8 Fernández Díaz confon un casal munic...
- 9 Apple retira 5.000 aplicacions de contingut s...
- 10 Mas no descarta pactar amb el PP a Catalunya

Ja ens pots seguir a les xarxes socials



www.mariachisemblanza.com

Anuncis de Google

L'OPINIÓ MÉS LLEGIDA

- 1 El perill dels articles d'opinió
- 2 Només els falta la camisa 'parda'
- 3 A perdre el temps
- 4 Mas no descarta pactar amb el PP
- 5 Zapatero, amb l'aigua al coll
- 6 Llei electoral i interessos de partit
- 7 L'apagada canària
- 8 Que en queda de lluny, Arenys de Munt
- 9 L'opció Laporta
- 10 Fabricant abstencionistes

tribunalatina.com

Una protesta ecologista revienta el cierre de Cibeles

Molts d'ells van venir perquè són grans músics, han estudiat a l'ENA (Escola Nacional d'Art) de L'Havana, i tenen una formació professional i musical tremenda. La seva sortida ha estat que els hagi portat un altre músic d'aquí, que els ha arreglat els papers, i la seva vida aquí també ha estat dura. Perquè de seguida et poses a una sala a tocar, fent tres passes sis dies per setmana. És a dir, fent 18 bolos per setmana per pocs diners, amb orquestres de ball... I aleshores els compromisos han estat força durs. Els músics que toquen amb mi tenen altres músiques estables. Un d'ells em deia que tenia assumit que això seria un hobby, i que el que el donaria de menjar és una altra cosa. Una altra treballa a El Corte Inglés, a la secció d'instruments musicals afortunadament per a ella...

Els músics cubans perden 'pistonada' un cop surten de la seva illa?

S'acaben adaptant, perquè al principi els 'timings' són diferents... Jo he gravat recentment amb els Africa d'Ivori i hem viscut uns processos força traumàtics, perquè els horaris no són els mateixos. "Bueno, ya pasaré por la tarde". I tu li has de dir "no, no, que la prova és d'aquí a una hora"... S'han d'habituar als horaris d'Occident... Es tracta de trobar un equilibri.

Internet a qui ha fet mal, als músics o a les discogràfiques, tu que ets a les dues bandes?

Realment el que ha patit la 'crisi' és el disc i els músics mai hem fet grans fortunes només dels discos. Perquè el poder el tenen les multinacionals, aquells que tenen contracte, i cobre un tant per cent. Però en aquest sentit no hi hagut un gran canvi per als músics. I ara la diferència és que són els músics els que s'editen els seus discos, els que se'ls han de produir, comunicar-los i fins i tot els venen als seus concerts. Això dóna expectatives molt realistes sobre què pots fer amb el disc. I la distribució per internet no són grans diners, però també suposa un ingrés. A nivell de descàrregues, a altres països la legislació és més estricta, però a Espanya està més tolerat. Però diversos estudis han demostrat que això no necessàriament ha perjudicat la indústria, perquè reverteix en l'assistència de la gent als concerts. Es descarreguen l'àlbum automàticament, però després paguen 30 € per una entrada. I això són també ingressos. I el fet de la xarxa ens ha beneficiat a tots els músics moltíssim, i a qualsevol empresa... De fet, pots tenir el mateix dret d'imatge que un artista de multinacional amb una web com cal... Abans t'havies de pagar una doble pàgina en algun diari, i clar, aquí sí que manaven les multinacionals.

'Las vueltas que da la vida', el títol del teu darrer projecte, és autobiogràfic?

Em vaig inspirar per la foto de portada, que la vam fer al bar 'Raïm' de Gràcia ('el cubano' o 'cubanito'), molt llatí, i em va ajudar a definir el sentit del disc. És una selecció de les cançons meves que més m'agraden, però que també tenen a veure amb experiències, viatges o amb estudis que jo he fet. I buscava un títol coherent a tot això que vaig trobar amb 'Las vueltas que da la vida'. He recollit la meva trajectòria en solitari d'aquests darrers 15 anys en 12 cançons, amb les quals lògicament també estic molt satisfet a nivell de composició, de lletres i d'arranjaments. És el que li faria escoltar a algú que no sapigués res de mi.



Tens, així, una gran afició també pel món de la imatge...

Sí, perquè el meu pare era fotògraf i la meua mare dissenyadora gràfica. M'agrada molt el tema del disseny gràfic i de la imatge, m'interessa molt.

Què fa un a l'hora de compondre si no es troba inspirat?

No m'angoixo. Simplement ho deixo passar. Perquè també he passat angoixa perquè portava un any sense escriure una cançó... però realment ho has de deixar passar. Ja vindrà. Agafa idees, jo apunto molt, estic molt atent a idees que em venen o a frases que diuen... en qualsevol moment pot aparèixer un titular. Estires el fil i acaba sortint una cançó. Però alhora també m'he tornat molt més selectiu, escric menys cançons però li exigeixo més. De seguida la veig com una cançó menor i tinc una mica exigència que tot allò que faci doncs tingui un nivell molt bo, tant a nivell de qualitat musical, melòdica, com de l'expressió que sigui d'allò que realment sento. Hi ha cançons més emocionals, i d'alters més mentals, més de joc, de divertiment, de reflexió... Però que realment t'hi identifiquis, que hagi passat per la teua vida, que sigui de veritat.

Com a productor, què té Barcelona perquè sigui un gran centre de creativitat artística?

Jo sóc fan de Barcelona, és la primera etiqueta amb la qual m'identifico, em sento barceloní, després venen altres... Si analitzes els barris que té, hi ha molts contrastos, que també ho pots pensar d'altres grans ciutats com Madrid o Londres, però és que compares Poble Nou i Gràcia i són dos ciutats diferents... Jo vaig marxar de Gràcia a Poble Nou per una qüestió de llum i també d'espai. Al Poble Nou miro el cel i veig espai, en canvi Gràcia és més atapeïda...

I trobes semblances entre Barcelona i L'Havana?

Home, el port. És un punt d'arriba i de sortida de gent, i això ja és quelcom en comú. També totes dues són un crisol d'influències, perquè totes dues han tingut francesos, immigrants d'altres indrets, japonesos fent fotos a tot... tot això dóna riquesa, idees noves, moviment i això és el que fa moure les coses.

Pel teu estudi han passat Omara Portuondo, Ibrahim Ferrer, Orishas, Manolo García... grans noms.

Tot això m'ha donat una gran riquesa. Temps enrera, fa 6 o 7 anys, estava com més tancat, com més obsessionat amb el meu nom, però de sobte va passar un seguit de coses a la meua vida i vaig començar a treure pes al fet de voler ser un super artista. Vaig començar a fer altres coses, a ajudar a altres músics, i vaig obrir l'estudi... I t'ho mires d'una altra manera. T'enriqueix molt perquè veus el punt de l'altra persona, i el pots ajudar, i participes del seu projecte.

Daniel Cros – 'Las vueltas que da la vida'

Del dijous 25 al dissabte 27 de febrer'10

Círcol Maldà, c/ Pi 5, 1er pis, BCN.

23 h. 15 €

Altres concerts

26 de març, Auditori de Vinaròs (Castelló)

26 de maig, Sala Clamores, Madrid

+ info: **Web Daniel Cros + Web Rosazul**

o **Comentaris** Comentaris Imprimir Enviar



Nou comentari

L'empresa es reserva el dret de no publicar els comentaris que consideri inapropiats, que continguin insults i/o difamacions, per tal de preservar la imatge de les persones. El sistema guardarà el seu comentari junt a la seva IP (80.38.50.247)

Autor: *

Comentari: *

Codi Introduueixi el codi

€

que compta son les emocions

eldebat cat Diari digital de Catalunya

Portada | Política | Societat | Entrevistes | Opinió | A debat | Videos | El lector | EconomiaDigital.cat | CulturalOci.com | TribunaLatina.com | Contactar | Qui som
Red Digital XXI S.L | NIF: B63898712 | Registre mercantil de Barcelona en el llibre n° 90363 diari 944 el dia 19 de Juliol del 2005 assentament 934 | CMS per Bab Soft

